

Horns Rev. Nu kan De jo tage en Passer og et Kort og se, om De med 3 Mil i Passeren kommer til Hvide Sande. Nej, De kommer et ubetydeligt Stykke Nord for Nymindegab. Der har ogsaa været et stort Fiskeri ved Nymindegab indenfor en Tid, jeg udmærket godt kan huske. Jeg har selv hentet Fisk der med min Vogn, længere siden er det ikke. Da holdt der 20 til 30 Vogne, som skulde have Fisk fra Baadene. Der var den Gang en halv Snes Baadelag. Det var ikke Motorbaade, det maa jeg indrømme, det var aabne Baade med Sejl. Men det var i alt Fald en stor Bedrift, der var der, og de Fisk, som ikke kunde sælges i frisk Tilstand, blev saltet paa Stedet. Der var en Dal mellem Klitterne, hvor Salteriet var. Dersom nogen har set Tuxens bekendte Billede, vil De kunde gøre Dem en Forestilling derom, for han har været derovre og malet det. Fiskene blev saa saltet paa samme Maade som f. Eks. islandsk Klipfisk.

Jeg har lovet at sige Ministeriet og ogsaa Rigsdagsmændene en Tak for, at de gjorde sig den Ulejlighed at tage over til disse Egne i Sommer. Det er jo en noget vidtløftig Rejse, men om Sommeren gaar det vel an. Jeg kan ogsaa skønne, ikke mindst af den højtærede Ministers Udtalelser forleden Dag, at denne Sommerrejse har haft sin store Betydning. Man har kunnet se to Ting: at der var sket store Ødelæggelser, og at noget maatte der gøres.

Om det foreliggende Lovforslag skal jeg sige, at efter mine Ytringer vil det let forstaas, at ogsaa jeg hellere havde set, at det havde handlet om en permanent Lukning af Hvide Sande-Kanalen. Men jeg kan paa den anden Side godt forstaa, at det ikke er let for et Ministerium, som har været uden Skyld i, hvad der er foregaaet ved Hvide Sande, her at tage Stilling, netop fordi der er saa modstridende Anskuelse paa den vedkommende Egn. Jeg forstaa, at Ministeren ønsker at faa Sagen overvejet en Gang endnu, og at det da maa ske i saa kort Tid som muligt, for at vi eventuelt kan faa vedtaget en Lov i næste Samling. Jeg kan i mangt og meget henholde mig til den ærede foregaaende Taler (J. Andersen), men i øvrigt siger jeg: Godt, kan vi enes om det, der her foreligger, hvorfor skulde vi saa ikke prøve det halve Aar med? I Sommer sker der vel ikke stort.

Planen om Digerne er noget, man ikke holder af derovre. Nej, man vil have Naturen og dens Virkninger omtrent, som

de er; for det har vist sig at være det bedste, og aldrig saa snart rygtedes det ved Ringkøbing Fjord, at man maaske tænkte paa en hel Del Diger — der skal rigtignok mange til, dersom det skal nytte noget —, saa samlede Beboerne i Løbet af et Par Dage 954 Underskrifter og skrev en Forklaring af, hvorfor de ikke ønskede disse Diger. Denne Forklaring vil de Herrer have faaet tilstillet i Korsbaand, saa vidt jeg ved.

Nu vil jeg ikke her give mig til at beskrive den Nød og Elendighed, som undertiden afstedkommes ved Oversvømmelser, for saa skulde jeg have mere Tid, end jeg har, men jeg vil sige, at Vandet til Tider har staaet 1½ Alen højt ved flere Gaarde og Huse ved Sydenden af Ringkøbing Fjord, at Husdyrene har maattet staa i Vand til Livet i mere end et Døgn, og at Folk har maattet sejle fra deres Hjem i Baade. Tænk Dem nu, at der skulde komme en rigtig Generalstorm derovre, hvordan vilde det saa komme til at se ud, dersom vi vedbliver at have Hvide Sande-Kanalen aaben? Jeg paa-staar fremdeles og vil blive ved dermed, thi man har dog sine Sanser, at Vejret den 18.—19. November vel var lige ved at kunne kaldes Storm, men det var ikke saadan, at det knagede og bragede i Huse og Træer, og at man skulde stride sig op imod Blæsten, som vi har maattet gøre det mange Gange. Jeg har været vant til at lægge Mærke til Stormene, thi ved den Gaard, jeg købte, var Stalden til at begynde med saa gammel og forfalden, at jeg, hver Gang det stormede, ikke kunde være rolig eller gaa i Seng, men maatte lægge Mærke til Vindens Styrke for i givet Tilfælde at kunne være parat til at føre mine Kreaturer ud.

Jeg kunde have Lyst til at sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen). Det ærede Medlem begyndte med en Sætning, som jeg fuldt ud kan underskrive, nemlig: Jeg holder ikke meget af at bygge paa Sand i Vand — det var i alt Fald Mening, jeg ved ikke, om det netop var Ordene. Det ærede Medlem endte med, at der maatte gøres noget ved Hvide Sande, men jeg skal betro det ærede Medlem, at Fejlen er netop, at der kun er Sand og Sand, saa langt som man kan komme ned. Der er ingen Steder, hvor man kan sige: Her maa Sandet høre op, her maa der være fast Bund, her kan vi begynde at bygge. Da jeg i sin Tid havde den Ære at rejse med Udvalget langs Vestkysten, kom vi